

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคพลังไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคพลังไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๓/๒๕๔๓ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค พลังไทย ดังนี้

นโยบายพรรคพลังไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

๑. นโยบายทางด้านการเมือง

(๑) ยึดมั่นและธำรงค้ำไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

(๒) ดำเนินการให้อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ดังนี้

(ก) ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนได้มี ส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวาง โดยวิธีการเลือกตั้งกำนัน และผู้ใหญ่บ้าน จะต้องมีการเลือกตั้งในที่สาธารณะ สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาจังหวัด จะต้องมีการเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ

(ข) ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพและสิทธิของประชาชน ทั้งในด้าน การเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมือง ลัทธิ ความเชื่อถือ ศาสนา เศรษฐกิจ และสิทธิ

ในการรวมกลุ่มเป็นองค์การ การจัดตั้งองค์กรเอกชน กลุ่มเกษตรกรหรือพรรคการเมือง ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย

(ค) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย เฉพาะอย่างยิ่งให้เข้าใจความสำคัญของสิทธิในการเลือกตั้ง โดยมีการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและอย่างมีหลักประกัน เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา โดยไม่ขัดกับความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(ง) ส่งเสริมระบบการเมืองให้เข้มแข็ง โดยมีรากฐานมาจากประชาชนอย่างกว้างขวาง เพื่อระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงและก้าวหน้า ให้ประชาชนได้มีส่วนในการแก้ไขความบกพร่องในสังคมและช่วยพัฒนาประเทศ โดยแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่างๆ ของประเทศชาติและตรวจสอบการทำงานของข้าราชการและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยพรรคการเมืองเติบโตขึ้นตามธรรมชาติภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

(จ) ใช้การแก้ไขความขัดแย้งทางการเมือง และความคิดเห็นต่างๆ โดยสันติวิธี โดยยอมรับในหลักการของเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับการปกครองแบบประชาธิปไตย ยอมรับมติของประชาชนส่วนใหญ่ และสร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจอันดีขึ้นในชาติ

(๓) ปฏิรูประบอบราชการและดำเนินการป้องกัน และปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเด็ดขาดและจริงจังโดยการ

(ก) ดำเนินการให้ข้าราชการมีความสำนึกในหน้าที่บริการประชาชน โดยใช้วิธีการแบบประชาธิปไตย คือ บังคับตามกฎหมายโดยยึดหลักเหตุผล และความต้องการอันชอบธรรมของประชาชนเป็นสำคัญ

(ข) ดำเนินการตั้งศาลปกครอง

(ค) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมรงค์เปิดโปงและต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง และการประพฤติมิชอบในระบบราชการทุกระดับ

(ง) สร้างค่านิยมที่จะยกย่องคนสุจริต และประณามผู้ทุจริตอย่างจริงจัง

๒. นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ

(๑) ขจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ ควบคุมกิจการธนาคาร และอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตทางเกษตร พลังงาน และการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อให้อำนาจประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด โดยการ

(ก) ออกกฎหมายและควบคุมกิจการธนาคาร และดำเนินการให้เป็นไปตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(ข) ควบคุมกลไกการตลาดไม่ให้ขึ้นกับกลุ่มเอกชนเพียงไม่กี่คน และไม่กักกลุ่ม

(ค) ควบคุมการให้สินเชื่อให้เอื้ออำนาจประโยชน์แก่เกษตรกรให้มากที่สุด

(ง) ให้รัฐเป็นผู้ซื้อและจำหน่ายสินค้าหลักและที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิต เช่น ข้าวหรือน้ำตาลโดยตรง

(๒) ยกกระดับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศโดยเน้นหนักการเกษตรกรรม โดยการ

(ก) ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองตามสมควร โดยยึดหลักการ “ผู้ทำประโยชน์ในที่ดินของตนเองเท่านั้นจึงจะเป็นเจ้าของที่ดินเพื่อการเกษตร” โดยการเวนคืนด้วยราคาที่เป็นธรรมด้วยการผ่อนส่งส่วนหนึ่งจ่ายเป็นพันธบัตรรัฐบาลหรือหุ้นในรัฐวิสาหกิจรวมทั้งใช้วิธีการเก็บภาษีที่ดินซึ่งเจ้าของมิได้ประกอบการเกษตรกรรมด้วยตนเองในอัตราก้าวหน้า

(ข) ควบคุมการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติของชาติให้ประโยชน์ตกแก่ประชาชนส่วนรวมอย่างแท้จริง ซึ่งการลงทุนของต่างประเทศจะต้องมีการถือหุ้นร่วมกับรัฐบาลเท่านั้น และจะถือหุ้นรวมกันทั้งหมดได้ไม่เกินร้อยละ ๔๘

(ค) ส่งเสริมการชลประทานย่อยอย่างจริงจังทั่วประเทศ รวมหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับชลประทานเข้าไว้ด้วยกัน ให้มีเจ้าหน้าที่ชลประทานทุกจังหวัดเพื่อรับผิดชอบโดยตรง และเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดให้มีแหล่งน้ำทุกตำบล

(๓) ปรับปรุงและปฏิรูปการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพ โดยการ

(ก) ให้คนที่มีความสามารถมีระบบตรวจสอบควบคุมการดำเนินงานเช่นเดียวกับธุรกิจเอกชน ผู้ที่ไม่มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือทำให้รัฐวิสาหกิจนั้นๆ เกิดความเสียหายต้องพ้นจากหน้าที่ไป

(ข) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคต และการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจต่างๆ มากขึ้น ซึ่งวิธีการที่จะใช้คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชน

ร่วมถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจได้ รายละไม่เกินร้อยละ ๐.๕ และรวมกันทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๔๕ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน

(ค) รัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนเรื้อรังมานานและไม่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ของประชาชน รัฐจะขายทอดตลาดหรือโอนให้เอกชนรับช่วงดำเนินการไปแทน

(๔) สร้างและพัฒนาระบบสหกรณ์ต่างๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยการ

(ก) ให้ประชาชนเป็นเจ้าของและดำเนินการสหกรณ์ประเภทต่างๆ ได้โดยอิสระ

(ข) ให้การศึกษาแก่ประชาชนเรื่องสหกรณ์ โดยกำหนดไว้ใน หลักสูตรและกิจกรรมของโรงเรียนในระดับต่างๆ ตามความเหมาะสม

(ค) ให้มีสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่บริหารในระดับต่างๆ ให้มีความรู้ความสามารถ

(ง) ส่งเสริมให้สหกรณ์ดำเนินธุรกิจทั้งทางการผลิต การซื้อ และการ จำหน่าย

(จ) จัดตั้งสถาบันการเงินสนับสนุนสหกรณ์โดยเฉพาะ

(๕) ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตให้อยู่ในระดับเดียวกัน ทั่วประเทศ ประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม แก่การครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะรัฐบาลจะเป็นผู้รับซื้อจากเกษตรกร และ จัดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศเอง

(๖) ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีทั้งด้านวิธีการและด้านเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีและให้ประชาชนทุกคนมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคม

โดยการเสียภาษีอย่างเป็นธรรมตามผลประโยชน์ และความสามารถของแต่ละคน ในด้านการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรจะหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระภาษีแก่ผู้มีรายได้น้อย โดยการมุ่งเน้นการเก็บภาษีทางตรง และภาษีฟุ่มเฟือยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเพิ่มภาษีทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน และจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่กำหนด

๓. นโยบายทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ชนทุกเพศทุกวัย ทั้งในส่วนของเอกชนและส่วนของรัฐบาล โดยการ

(ก) จัดที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนให้เพียงพอและให้มีสภาพที่เหมาะสมได้มาตรฐาน

(ข) ประชาชนที่ยากจนช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อม ความสมบูรณ์ทางร่างกายหรือพื้นฐานการศึกษาที่ไม่อำนวย จะได้รับความช่วยเหลือแบบรัฐสวัสดิการสงเคราะห์

(ค) จัดตั้งสถานประกันสังคมเพื่อควบคุมและสนับสนุนการประกันสังคมด้านต่างๆ ขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยรวมหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านประกันสังคมต่างๆ เข้าด้วยกัน ยกกระดับขึ้นเป็นทบวงการเมือง

(๒) ปฏิรูประบบงานของหน่วยราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง ทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลงและสูญสิ้นลงไปมากที่สุด เพื่อความสันติสุข และมีหลักการทางด้านสวัสดิภาพของประชาชน

(๓) ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังคนด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น โดยการ

(ก) เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางสื่อมวลชน
ทุกรูปแบบ

(ข) ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบาย พัฒนาคน
ทางด้านจิตใจ สนับสนุนราชการที่ดี ขจัดและป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบใน
วงราชการรวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร

(ค) สนับสนุนและสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น แก่กฎหมาย
ที่ไม่เป็นธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และจัดการทำลายสภาพแวดล้อมต่างๆ
โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้ายกระตุ้นศีลธรรมต่างๆ สนับสนุนนโยบาย
ประหยัด และขจัดความฟุ่มเฟือยต่างๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจ และศาสนศึกษาของ
ทุกศาสนาที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และศีลธรรมอันดีงามของ
ประชาชน

(๕) พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคม และสตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษ
ตามกฎหมายหรือประเพณีนิยมที่ขัดกับหลักการนี้จะต้องได้รับการพิจารณาแก้ไข
ใหม่ให้เหมาะสม

(๖) ส่งเสริมการเผยแพร่งานด้านศิลปะ วัฒนธรรม อันแสดงออกถึงความ
มีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย ทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และประเพณีนิยม
โดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วยวัฒนธรรมขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

๔. นโยบายทางด้านแรงงาน

(๑) ลดและขจัดการไม่มีงานทำและการว่างงานของประชาชนซึ่งมีอยู่
จำนวนมาก ตามลำดับโดยการ

(ก) สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด และในชนบท ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโรงงาน เพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่ นำผลผลิตในท้องถิ่นมาเป็นวัตถุดิบ เพื่อลดและบริหารจัดการเดินทางเข้ามาทางานทำ ในกรุงเทพมหานคร

(ข) พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือต่างๆ และส่งเสริม ให้มีการศึกษาสำหรับใช้แรงงานเพื่อพัฒนาตัวเองและพัฒนาอาชีพของตัวเอง ให้ก้าวหน้าขึ้น

(ค) จัดตั้งกองทุนประกันคนว่างงาน

(๒) ยกกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพของผู้ใช้แรงงานให้สูงขึ้น โดยการ

(ก) กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคน กับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพ สมดุลและเหมาะสม

(ข) กำหนดค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความเหมาะสม และค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง

(ค) ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(ง) ส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการต่างๆ อย่างทั่วถึง ประกัน อุบัติเหตุและความเจ็บป่วยของผู้ใช้แรงงาน

(๓) สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานและนายจ้างมีองค์กร เพื่อคุ้มครอง ผลประโยชน์ของตัวเอง เช่น สหภาพแรงงาน และสมาคมนายจ้างและใช้ระบบที่เป็นธรรมในการแก้ไขความขัดแย้งในปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้น

๕. นโยบายทางการศึกษา

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยรัฐเป็นผู้ให้บริการมีสถานศึกษา ภาคบังคับเพียงพอมีคุณภาพเท่าเทียมกัน และมีมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

(๒) ดำเนินการจัดระบบบริหารการศึกษาให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษาสัมพันธ์สืบเนื่องกัน เพื่อประสิทธิภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

(๓) ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียนการศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่างๆ โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่นและการศึกษาตามความสามารถทางปัญญาและความถนัด

(๔) จัดสวัสดิการและการให้แก่ครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เพียงพอเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการศึกษา

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาระดับภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ และให้มีการรับรองวิทยฐานะเท่าเทียมภาครัฐบาล

๖. นโยบายทางด้านสาธารณสุข

(๑) ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขแก่เด็ก และคนชราโดยไม่คิดมูลค่า

(๒) ขยายขอบเขตการบริการรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขให้เพียงพอที่จะให้บริการแก่ประชาชนในชนบทและที่ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

(ก) ให้มีสถานีอนามัย เพื่อให้การรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึง

(ข) เร่งผลิตและอบรมแพทย์ พยาบาล หรือนุเคราะห์ด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

(ค) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาลรวมทั้งด้านการศึกษา การป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพ โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท เพื่อให้รู้จักวิธีการป้องกันและรักษาตัวเอง

(๓) จัดรายได้ให้สวัสดิการและการยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาลหรือบุคลากรด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นไปได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

(๔) สนับสนุนการผลิตภายในประเทศ เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

๗. นโยบายทางด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ของชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์เสมอสร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งเพียงพอที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศอย่างแท้จริง

(๒) ป้องกันการรุกรานแทรกซึมจากภายนอก โดยใช้การทูตนำการทหารจะใช้กำลังทหารเพื่อป้องกันตัวเท่านั้น

(๓) สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกฝนอาชีพ และทำการช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤติ ส่งเสริมให้กองทัพสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืน

(๔) จัดสวัสดิการแก่ทหารผู้น้อยและครอบครัวให้ดีขึ้นสอดคล้องกับค่าครองชีพ

๘. นโยบายทางด้านต่างประเทศ

(๑) ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นเอกราชอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักนำ

(๒) สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศโดยเฉพาะในระหว่างประเทศโลกที่สามบนหลักการเคารพในอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในระบบเศรษฐกิจและลัทธิการเมืองของแต่ละประเทศ

(๓) ส่งเสริมมิตรภาพสมานฉันท์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

(๔) เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการค้าเสรี การลงทุนในด้านเกษตร อุตสาหกรรม โดยมีหลักประกันที่ดีและมั่นคง

(๕) เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศ ในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม คุ้มครองแรงงาน การค้า การลงทุนการเงิน การคลังสิทธิผลและประโยชน์ของคนไทยทุกคน

ข้อบังคับพรรคพลังไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารของพรรค คณะผู้จัดตั้งพรรคพลังไทยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพลังไทย พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคพลังไทยนี้นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อย่อว่า “พรรคพลังไทย” มีชื่อย่อว่า “พพท.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “PALANGTHAI PARTY” ชื่อย่อว่า “PLP.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคพลังไทยประกอบด้วย วงกลมสีน้ำเงิน ช่อชัยพฤกษ์สีทอง ช่องทางสี่ช่องสีเขียว วงกลมเส้นสีแดงสีขาวย่นสีน้ำเงิน ดังภาพ

ข้อ ๕ ภาพเครื่องหมายพรรคพลังไทยมีความหมาย ดังนี้

(๑) ช่อชัยพฤกษ์ หมายถึง การเกษตรที่สมบูรณ์

(๒) วงกลม หมายถึง ระเบียบวินัย กฎหมาย และเอกราช

(๓) วงกลมสี่ริขชาติ หมายถึง การเชิดชูชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๔) ช่องทางสี่ช่อง หมายถึง ประเทศไทยมีสี่ภาครวมพลังกันพิทักษ์รักษา

เอกราชอธิปไตยของชาติไทย

ข้อ ๖ ภาพเครื่องหมายพรรคพลังไทยมี ๕ สีประกอบด้วย

(๑) สีแดง หมายถึง ชาติ

(๒) สีขาว หมายถึง ศาสนา

(๓) สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์

(๔) สีทอง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

(๕) สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ ความร่มเย็นเป็นสุข

ตราสัญลักษณ์เครื่องหมายพรรคพลังไทย มีเช่นเดียวกับ ข้อ ๔ แต่มีสีเขียว ดังนี้

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๒/๕๒ หมู่ที่ ๒ ซอยติวานนท์ ๓๓ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคพลังไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคพลังไทยสาขา ..... โดยจะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๙ นโยบายพรรคพลังไทยให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดทะเบียนไว้

ข้อ ๑๐ ในข้อบังคับนี้

“พรรค”	หมายความว่า	พรรคพลังไทย
“สมาชิก”	หมายความว่า	สมาชิกพรรคพลังไทย
“ข้อบังคับ”	หมายความว่า	ข้อบังคับพรรคพลังไทย
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการบริหารพรรคพลังไทย

“กรรมการ”	หมายความว่า	กรรมการบริหารพรรคพลังไทย
“สาขาพรรค”	หมายความว่า	สาขาพรรคพลังไทย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๑ สมาชิกพรรค ประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ โดยเชิญเข้าเป็นสมาชิก

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่มีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๒ และได้ยื่นใบสมัครต่อพรรคตามข้อบังคับ และหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๒ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เป็นสมาชิก คือ

(๑) วิกตจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) หูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่จะเป็นความผิดโดยประมาทหรือลหุโทษ

ข้อ ๑๔ การเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ จะเป็นผลสมบูรณ์ต่อเมื่อมีประกาศของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญให้ยื่นใบสมัคร ตามแบบฟอร์มของพรรคต่อนายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรค เมื่อได้รับใบสมัครแล้วให้นายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี รีบนำเสนอหัวหน้าพรรคพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ออกบัตรสมาชิกให้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกตามข้อ ๕๓

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ ตามข้อ ๑๖ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม

ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญสมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติตามวรรคแรกไปยัง ประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อ เจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๘ สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการหรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

(๓) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

ข้อ ๑๘ สิทธิของสมาชิกสามัญ

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการ หรือหัวหน้าพรรค

มอบหมาย

(๓) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

(๔) ลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับ

(๕) ได้รับเลือกเป็นกรรมการตามข้อบังคับ

(๖) ได้รับเลือกเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครเข้ารับเลือกตั้งในทุกระดับ

(๗) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการจะลงมติเป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๒๐ สมาชิกจะต้องมีหน้าที่รักษาวินัยและจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ยึดมั่นในอุดมการณ์ และนโยบายของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือมติของคณะกรรมการ

(๔) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ประพฤติไปในทางที่จะนำความ

เสื่อมเสียมาสู่พรรค

(๕) สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่นโยบาย และอุดมการณ์ของพรรค

(๖) สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของพรรค

- (๗) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคโดยไม่มีเงื่อนไข
- (๘) ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความแตกแยกหรือแตกความสามัคคีภายในพรรค
- (๙) ไม่กระทำการใดๆ โดยใช้ชื่อพรรคเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบหรือให้เกิดความเสียหาย
- (๑๐) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกของพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมาย

หมวด ๕

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังนี้

- (๑) ส่งเสริมให้ความรู้ทางการเมือง และการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รับความรู้ และมีความสามารถในวิชาชีพต่างๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้มีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๓) พิจารณาช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือดร้อน อันเกิดจากการกระทำด้วยเหตุไม่เป็นธรรม
- (๔) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมการดำเนินงานกิจกรรมของพรรคโดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร แผ่นปลิวและสื่อมวลชนตามที่มีงบประมาณเพียงพอ
- (๕) พิจารณาคัดเลือกผู้มีความเหมาะสมให้สมัครรับเลือกตั้งในระดับต่างๆ
- (๖) พิจารณาคัดเลือกผู้มีความสามารถให้เข้ามาเป็นกรรมการ

หมวด ๖

คณะกรรมการและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารพรรค” ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วยหัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินเก้าคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินเก้าคน เสร็จฎกพรรคหนึ่งคน รองเสร็จฎกพรรคไม่เกินสองคน โฆษกพรรคหนึ่งคน รองโฆษกพรรคไม่เกินสามคน ผู้อำนวยการพรรคหนึ่งคน รองผู้อำนวยการพรรคไม่เกินสามคน นายทะเบียนพรรคหนึ่งคน ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรคไม่เกินสองคน และกรรมการบริหารอื่นอีกหกสิบห้าคน

ข้อ ๒๓ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการให้ที่ประชุมใหญ่เลือกสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน
- (๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินเก้าคน
- (๓) เลือกตั้งเลขานุการพรรคหนึ่งคน
- (๔) เลือกตั้งรองเลขานุการพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินเก้าคน
- (๕) เลือกตั้งเสร็จฎกพรรคหนึ่งคน
- (๖) เลือกตั้งรองเสร็จฎกพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสองคน

(๗) เลือกตั้งโฆษกพรรคหนึ่งคน

(๘) เลือกตั้งรองโฆษกพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสามคน

(๙) เลือกตั้งผู้อำนวยการพรรคหนึ่งคน

(๑๐) เลือกตั้งรองผู้อำนวยการพรรค ตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสามคน

(๑๑) เลือกตั้งนายทะเบียนพรรคหนึ่งคน

(๑๒) เลือกตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติ แต่ไม่เกินสองคน

(๑๓) เลือกตั้งกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินหกสิบห้าคน

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง เมื่อกรรมการว่างลงให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๕ กรรมการที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรค รองเลขานุการพรรค เภรัญญิกพรรค ผู้ช่วยเภรัญญิกพรรค โฆษกพรรค รองโฆษกพรรค ผู้อำนวยการพรรค รองผู้อำนวยการพรรค นายทะเบียนพรรค ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค และกรรมการบริหารอื่น จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันก็ได้ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่

ส่วนที่ ๒

อำนาจหน้าที่

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำกับดูแลงานพรรค

- (๒) กำหนดนโยบาย
- (๓) ออกระเบียบการปฏิบัติงาน
- (๔) กำหนดหน่วยงานพรรค
- (๕) อนุมัติงบประมาณประจำปี
- (๖) แต่งตั้งกรรมการตำแหน่งต่างๆ ในคณะกรรมการ
- (๗) ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรค
- (๘) เรื่องอื่นๆ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๙) คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่แทนได้

เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับ

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๒) ให้ดูแลกิจการงานของพรรค
- (๓) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าพรรค
- (๔) เสนอแนะนโยบายความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และการบริหารพรรค
- (๒) บริหารพรรคตามมติที่ประชุมใหญ่หรือคณะกรรมการกำหนด
- (๓) สั่งอนุมัติอนุญาตเกี่ยวกับงานพรรค
- (๔) แต่งตั้งที่ปรึกษาและอนุกรรมการประสานงานของพรรค
- (๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะทำงานหรือบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด

อย่างหนึ่ง

(๖) การจัดทำงบประมาณ และควบคุมการเงิน การจัดทำงบดุล

(๗) อนุมัติจัดตั้ง และยุบเลิกสาขาพรรค หรือศูนย์ประสานงานของพรรค
ตามความเห็นของคณะกรรมการ

(๘) ออกหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติการบริหารงานของพรรค

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามกฎหมายข้อบังคับกำหนดหรือที่เห็นสมควร

(๑๐) ปกครองบังคับบัญชากรรมการ สาขาพรรค และสมาชิก

(๑๑) หัวหน้าพรรคอาจมอบอำนาจให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง
หรือเลขาธิการพรรคปฏิบัติหน้าที่แทนได้

(๑๒) แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการที่ประพฤติปฏิบัติในทางที่ทำให้พรรค
เกิดความเสียหาย โดยมีกรรมการรับรองห้าคนขึ้นไป

ข้อ ๒๕ ให้รองหัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคได้มอบหมาย

ข้อ ๓๐ ให้เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ปกครองบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ในสำนักงานใหญ่พรรค

(๒) กำกับดูแล และบริหารงานสำนักงานเลขาธิการพรรค

(๓) ควบคุมดูแล ทรัพย์สิน รายรับและรายจ่าย ให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติ
จากที่ประชุมใหญ่

(๔) เป็นผู้เสนอรายงานต่อที่ประชุมร่วมคณะกรรมการและสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๕) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการที่ประชุมร่วมคณะกรรมการ
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๖) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรคตามที่หัวหน้าพรรค
มอบหมาย

(๗) การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมอื่นๆ ที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๑ ให้รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค คณะกรรมการหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๒ เภรัณูฎิภรรค มีหน้าที่ควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และระบบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๓ ผู้ช่วยเภรัณูฎิภรรค มีอำนาจหน้าที่ตามเภรัณูฎิภรรค หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๔ โฆษกพรรคมีหน้าที่

(๑) แดลงมติที่ประชุมของพรรค แดลงกิจกรรมต่างๆ ของพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการ หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ รองโฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่โฆษกพรรค คณะกรรมการ หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๖ ผู้อำนวยการพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่คณะกรรมการ หัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคมอบหมาย และให้ดูแลกิจการสำนักงานใหญ่ของพรรค

ข้อ ๓๗ รองผู้อำนวยการพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการพรรค หรือคณะกรรมการและหัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๘ นายทะเบียนพรรค มีหน้าที่ทำประวัติสมาชิกและตรวจสอบจำนวนสมาชิกทุกหกเดือน เพื่อเสนอต่อหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการ

ข้อ ๓๘ ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค มีหน้าที่ตามที่นายทะเบียนพรรคหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๔๐ กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนสามในสี่ให้ออก

(๔) กรรมการว่างลงเกินกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะรักษาการในตำแหน่งไปก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งจะต้องทำภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๔๒ กรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนสามในสี่ให้ออก

(๕) ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

(๖) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก

(๗) หัวหน้าพรรคร่วมกับกรรมการห้าคนมีมติให้ออก

ข้อ ๔๓ การเลือกตั้งแทนกรรมการตำแหน่งที่ว่างจะไม่กระทำก็ได้ถ้าวาระของคณะกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๔๔ การพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าพรรคด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการใหม่ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันว่างลง และให้นับวาระการอยู่ในตำแหน่งสืบจากวันเลือกตั้ง

ข้อ ๔๕ ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งว่างลงหรือไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรค แต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งรักษาการแทนจนกว่าผู้นั้นจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ถ้าตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงหรือไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคอาวุโสรักษาการแทนจนกว่าหัวหน้าพรรคจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกประชุมและประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสเป็นประธาน

การลงมติในการประชุมให้ถือเสียงข้างมากเว้นแต่ข้อบังคับจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๗ ให้คณะกรรมการประชุมอย่างน้อยสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง

ส่วนที่ ๔

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๔๘ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งที่ปรึกษาขึ้นมากลุ่มหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะคุณ สนับสนุนทางด้านกิจการของพรรค จำนวนที่ปรึกษาแล้วแต่คณะกรรมการ เห็นสมควร ที่ปรึกษาจะเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคได้ทุกโอกาส หรือเมื่อ ได้รับการร้องขอจากหัวหน้าพรรค

ข้อ ๔๙ ที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการ เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๕๐ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการแต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียง ในที่ประชุม เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) เสนอแนะความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ อุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) จัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคยอมกระทำใด้ภายใต้การสนับสนุน จากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๗

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในท้องที่ หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้วาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขา ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ในขั้นแรกให้ดำเนินการจัดหาสมาชิกพรรคให้ครบห้าสิบคนก่อน แล้วจึงจัดให้มีการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเก้าคน ในการจัดประชุมครั้งแรกต้องมีสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุมแล้วจึงขออนุญาตต่อคณะกรรมการจัดตั้งเป็นสาขาพรรค

(๒) ในกรณีมีความจำเป็น หรือคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินงานจัดตั้งในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมีความพร้อมและเหมาะสม คณะกรรมการอาจอนุมัติจัดตั้งเป็นสาขาพรรคเลขก็ได้

ข้อ ๕๒ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นให้ครบตามจำนวนเขตเลือกตั้งสี่ร้อยเขต

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้และสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการอนุมัติเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๔ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสภาสามัญที่มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์และมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาอื่นอีกสามคน

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคได้อีก

คณะกรรมการสาขาพรรคทุกคนต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับการรับรองการจัดตั้งสาขาพรรคจากนายทะเบียนพรรคการเมือง ถ้าไม่ยื่นตามกำหนดจะถูกปรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละ ๕๐๐ บาท จนกว่าจะดำเนินการได้ถูกต้อง

ข้อ ๕๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นอันดับแรกแล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกเจ็ดคน

การเสนอชื่อนักคนที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๖ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๔ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

คณะกรรมการสาขาพรรคอาจกำหนดตำแหน่งอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ แล้วให้ประธานสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๕๔ (๗) ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนด

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๔ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกภายในสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางการแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการตุรกรอบสามเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสามในสี่ของจำนวนกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า นายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๕ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๘

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการสั่งให้พ้นตำแหน่ง

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีเหตุให้กรรมการสาขาหรือคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ และหัวหน้าพรรคได้ทำหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงกรรมการสาขาพรรคให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบ และตอบรับในหนังสือการพ้นจากตำแหน่งแล้ว ให้กรรมการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคยื่นบัญชีแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันถ้าผู้ใดไม่ยื่นตามกำหนดเวลาจะถูกรับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และปรับวันละ ๕๐๐ บาท จนกว่าจะดำเนินการให้ถูกต้อง

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๑ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๘

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

ในหนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามฉันทิของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๓ ฉันทิของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๔ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการ

(๒) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี)

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี)

(๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๐ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

(๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากหัวหน้าพรรค

ข้อ ๖๕ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๔ มาประชุมไม่น้อยกว่า
ห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๖ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มา
ประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ใน
ที่ประชุม ให้คณะกรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน
และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรค
ไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรค หรือกรรมการ
คนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๗ กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการ หรือกรรมการ

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจกรรมอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการ

การเลือกตั้ง

ข้อ ๖๘ การเรียกประชุมใหญ่ทุกครั้งให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการ

ข้อ ๖๙ การประชุมคณะกรรมการ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้ลงนามในหนังสือแจ้งการประชุมพร้อมประทับตราสำคัญของพรรคได้เพียงคนเดียวเท่านั้น เว้นแต่ว่าจะมอบอำนาจหรือแต่งตั้งให้กรรมการคนใดคนหนึ่งทำแทนเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งกำหนดวาระการประชุม วัน เวลา และสถานที่ประชุมให้ชัดเจนแจ้งให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

ข้อ ๗๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรค หรือกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการ ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้ที่มาประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๑๒ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๓ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการและ
สมาชิกผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๔ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้

รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๕ การประชุมคณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๗๖ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๗๗ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ได้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญพรรคแรก ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวัน

ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามฉัตติขของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๘ ฉัตติขของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๙ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิดำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๒๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกที่มาประชุมตามข้อ ๑๙ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมให้กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการที่ประชุมแทน